

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 82.281 van 16 september 1999
in de zaak A. 76.234/VII-16.063.**

In zake : de n.v. FRATEUR,
die woonplaats kiest bij
Advocaat C. COEN,
kantoor houdende te ANTWERPEN,
Mechelsesteenweg 210 A

tegen :

de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het
Vlaamse Gewest (OVAM),
die woonplaats kiest bij
Advocaat P. LUYPAERS,
kantoor houdende te HEVERLEE-LEUVEN,
Ijzerenmolenstraat 105.

D E R A A D V A N S T A T E, VIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat de
n.v. FRATEUR op 3 november 1997 heeft ingediend om de
vernietiging te vorderen van "de niet gedateerde
beslissing tot ambtshalve verwijdering van de afvalstof-
fen volgens art. 37 van het decreet van 02.07.81 betref-
fende de voorkoming en het beheer van afvalstoffen,
zoals gewijzigd bij het decreet van 20 april 1994 ten
laste van de n.v. FRATEUR aan de J.B. Corremansstraat 68
te 2850 Boom";

Gelet op het arrest nr. 69.476 van
6 november 1997 waarbij de vordering tot schorsing bij
uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerleg-
ging van het bestreden besluit wordt verworpen;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van
antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur E. LANCKSWEERDT;

Gelet op de beschikking van 1 december 1998 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de regelmatig gewisselde laatste memories;

Gelet op de beschikking van 29 april 1999 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 3 juni 1999;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter M.-R. BRACKE;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat C. COEN, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van Advocaat P. LUYPAERS, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur E. LANCKSWEERDT;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. De gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. Op 14 november 1967 verkrijgt de p.v.b.a. FRATEUR vanwege de bestendige deputatie van de provincieraad van Antwerpen een exploitatievergunning

voor een werkplaats voor metaalbewerking en een reeks aanhorigheden.

Het gaat over een inrichting die gelegen is aan de J.B. Corremansstraat. De vergunning werd verleend voor een termijn verstrijkend op 14 november 1997.

1.2. In een schrijven van 15 december 1995, uitgaande van de rijkswachtbrigade van Boom (ondertekend door commandant FORCEVILLE), en gericht aan de burgemeester van Boom, naar aanleiding van een milieucontrole op de terreinen van de verzoekende partij gelegen aan de J.B. Corremansstraat 31 te Boom, staat onder meer te lezen wat volgt :

"Volgens onze vaststellingen, is het bedrijf de laatste jaren bezig met het aankopen van oudijzer en oude machines. In het verre verleden, de tijd dat de steenbakkerijen in de omgeving van Boom nog floreerden, rendeerde het bedrijf en leverde het allerlei spoorwegmateriaal, voor de spoorlijntjes die de ovens en de kleiputten met elkaar verbonden.

Sinds vele jaren echter geraakt de Heer FRATEUR zijn materiaal niet meer aan de straatstenen kwijt en heeft hij zich ontwikkeld als een enorme verzamelaar. Wat opslag van die materialen betreft, is het bedrijf buiten zijn voegen gegroeid. Momenteel zijn de bedrijfsterreinen van het bedrijf overrompeld door een enorme stapel 'oud ijzer' waar enkel de bedrijfsleider Romain FRATEUR nog waarde aan hecht. Die stapel 'materiaal' is volledig onoverzichtelijk, en bestaat bijna volledig uit wrakken (...)"

1.3. Op 19 januari 1996 schrijft OVAM aan de verzoekende partij wat volgt :

"Bij een bezoek aan uw bedrijf aan de J.B. Corremansstraat 68 en uw stapelplaats aan de Isabellastraat te Boom, werden grote hoeveelheden afvalstoffen vastgesteld. Deze afvalstoffen omvatten hoeveelheden schroot, wrakken van vrachtwagens en locomotieven, ...

Deze vaststellingen worden bijgetreden door de Rijkswacht van Boom die uw bedrijf gecontroleerd heeft op 14.12.95.

Bijgevolg en gelet op de wetgeving ter zake, in het bijzonder het afvalstoffendecreet van 20 april '94, verzoeken wij u om alle schroot te verwijderen

naar een daartoe vergunde inrichting binnen de 2 maanden na ontvangst van dit schrijven.

Indien u nalaat dit te doen zal de procedure voor ambtshalve verwijdering worden ingezet".

1.4. In een schrijven van 23 januari 1996, uitgaande van de milieu-inspectie en gericht aan de burgemeester van de gemeente Boom, staat te lezen dat hoewel een vergunning voor de exploitatie van een werkplaats voor metaalverwerking werd afgeleverd, de firma van de verzoekende partij sinds vele jaren bekend staat als handelend in spoorwegmateriaal, wat ten tijde van de steenbakkerijen goed gedijde en dat met de loop der jaren de activiteit meer is overgegaan op het aankopen van afgedankte kapitaalgoederen zoals machines, constructiemateriaal en afgedankte duurzame consumptiegoederen.

In het schrijven wordt voorts gewezen op de chaotische stapeling van het materiaal en op het feit dat er voor heel wat activiteiten geen milieuvergunning voorhanden is (vooral voor het opslaan van een hele reeks afvalstoffen).

1.5. In een schrijven van 15 maart 1996 deelt OVAM aan de verzoekende partij onder meer het volgende mee :

"Bij schrijven van de OVAM dd. 19.01.96 met referte RS-S/EVD-VK020-MV-96-0230 werd u als vervuiler van de betrokken terreinen behoorlijk in gebreke gesteld en aangemaand om de illegaal gestorte afvalstoffen te verwijderen binnen de 2 maanden naar een daartoe vergunde inrichting en onder controle van de OVAM met voorlegging van de afvoer- en vernietigingsbewijzen.

U heeft zelfs nagelaten in enige mate de U opgelegde maatregelen na te leven, zowel vóór de gestelde termijn, als tot op heden.

De aldus niet verwijderde illegaal gestorte afvalstoffen, in overtreding met artikel 12 van het decreet betreffende de voorkoming en het beheer van afvalstoffen van 02.07.1981, zoals gewijzigd door het decreet van 20.04.1994 (Belgisch Staatsblad 29.04.1994, blz. 11.453 en volgende), betekenen een kennelijk risico voor hinder of schade voor mens of leefmilieu.

Op grond van artikel 37 van voormeld decreet, wordt U uitgenodigd op een hoorzitting in de lokalen van de O.V.A.M. (...).

Deze hoorzitting strekt ertoe U in de gelegenheid te stellen uw standpunt in deze zaak naar voor te brengen. Op basis van de verklaringen die U tijdens de hoorzitting aflegt, zal de OVAM beslissen of de afvalstoffen al dan niet ambtshalve zullen worden verwijderd".

1.6. Op 14 mei 1996 grijpt de hoorzitting plaats. De neerslag ervan luidt als volgt :

"Ik treed op in de hoedanigheid v. bestuurder v d NV FRATEUR uit Boom.

Ik verklaar dat ik alle schroot aan de J. Corremansstraat te Boom bij mijn bedrijf zal verwijderen tegen eind september 1996.

Aan de Isabellastraat zal ik hetzelfde doen tegen mei '97. De te hergebruiken en voor mij nuttige materiaal zal ik stockeren aan de J. Corremansstraat te Boom. Hiervoor zal ik de nodige milieuvergunningen aanvragen en bekomen. Ik zal een ontvangstbewijs vd vergunningsaanvraag aan de OVAM overmaken.

Het terrein voor het bureel aan de voorkant zal eveneens zo spoedig mogelijk gesaneerd worden.

In september 96 wordt overeengekomen om een tegensprekelijk plaatsbezoek uit te voeren".

1.7. In een schrijven van 11 september 1996, betiteld als "verslag van terreinbezoek aan uw inrichting N.V. FRATEUR te Boom; laatste aanmaning" deelt OVAM aan de verzoekende partij mee wat volgt :

"De OVAM bracht op 4 september 1996 een bezoek aan uw inrichting te Boom.

Er werd vastgesteld dat, behalve een ordening op het terrein, geen duidelijke verwijdering van afvalstoffen had plaatsgevonden dit ondanks uw verklaringen op de hoorzitting van 14.05.96.

De OVAM maant u hierbij aan om alsnog deze maand alle afvalstoffen te verwijderen volgens het afgesproken verwijderingsplan.

Indien u dit gebrek blijft instand houden ondanks uw beloftes, wordt de ambtshalve verwijdering overwogen.

Een bijkomende controle gebeurt in de maand september waarbij een beslissing zal genomen worden om al of niet de afvalstoffen ambtshalve te verwijderen".

1.8. In een schrijven van 26 september 1996 antwoordt de verzoekende partij :

"Uw aangetekend schrijven van 11 september 1996 heb ik in goede orde ontvangen. De inhoud verwondert mij ten stelligste.

Spijts de slechte economische omstandigheden in de metaalsector, trachten we sinds het begin van dit jaar het verouderd materiaal en het verouderd materieel aanwezig op onze bedrijfsterreinen op te ruimen. Al het materieel en materiaal die voor het bureel stond, is volledig opgeruimd. Uw visie dat dit alles afvalstoffen zijn, kan ik niet bijtreden. Bv. drie kranen (1 Münster, 2 Potin) werden verkocht aan het Kranenbouwbedrijf te Mechelen.

Het is juist dat 20 ton materiaal, met name spoorrails, die in mei jl. aan het Bouwbedrijf VAN ROEY werden verkocht nog niet konden geleverd worden omwille van de vertraging die het bedrijf heeft opgelopen bij de realisatie van een industrieel werk waarin de rails verwerkt zullen worden. De levering is thans voorzien voor de maand oktober.

Het is juist dat bepaalde herschikking en opruimingswerken vertraging hebben opgelopen daar mijn rolkraan belangrijke herstellingen heeft moeten ondergaan en thans nog de keuring moet krijgen. Deze rolkraan heb ik namelijk nodig om de ovenwagens waarvan de vraag op de wereldmarkt thans zeer klein is, te verplaatsen en te slopen.

Door de wederrechtelijke slooping van mijn hangar Isabellastraat door de gemeente Boom is het schikken en ordenen van mijn handelsfonds inderdaad moeilijker geworden. Door de onvakkundige slooping werd bovendien aanzienlijke schade en een chaos gecreëerd (zie verslag gerechtsdeskundige Thal LARSEN aangesteld door Hof van Beroep in geschil met gemeente Boom).

Het terrein Isabellastraat is thans nog steeds niet afgesloten spijs de schriftelijke belofte van de gemeente en dit heeft tot gevolg dat mijn remorque en tractor door vandalisme ernstig beschadigd werd. Thans is deze remorque en tractor in herstelling bij een gespecialiseerd bedrijf.

Ik verzoek U dan ook begrip te hebben voor deze situatie doch het aantal aanwezige afvalstoffen is thans reeds tot een minimum herleid. Zoals hiervoor gesteld meen ik dat uw bestuur een al te extensieve interpretatie heeft van het begrip afvalstoffen".

1.9. In een brief van 25 oktober 1996, uitgaande van de burgemeester van de gemeente Boom en gericht aan OVAM staat te lezen dat de n.v. FRATEUR in gebreke werd gesteld om de illegaal gestorte afvalstoffen aan (onder meer) de Corremansstraat te Boom te verwijderen, en dat

"betrokkene verklaarde alle schroot van zijn bedrijf te verwijderen tegen eind september 1996. Maar, zoals U in uw brief d.d. 11.09.1996 vermeldt, heeft U zelf vastgesteld dat er geen duidelijke verwijdering van afvalstoffen heeft plaatsgevonden". De burgemeester vraagt "de procedure die door U werd ingezet met het oog op de ambtshalve verwijdering van de afvalstoffen, op kosten van de overtreder, met bekwame spoed verder te zetten nu gebleken is dat de betrokkene ondanks uw aanmaningen de afvalstoffen niet verwijdt en de toestand niet regulariseert".

1.10. In een brief van 27 november 1996 deelt OVAM aan de verzoekende partij mee wat volgt :

"De OVAM heeft uw schrijven in goede orde ontvangen en heeft alle begrip voor uw situatie.

Graag wensen wij u onze stelling 'dat u slechts afvalstoffen op uw terrein heeft' te verduidelijken :

Bij diverse plaatsbezoeken van o.a. de AMINAL, de Rijkswacht en de OVAM werd vastgesteld dat u een grote hoeveelheid aan verroest materiaal heeft gestockeerd, zowel binnen uw bedrijf als erbuiten (Isabellastraat en Corremansstraat); daarnaast is er zelfs sprake van bodemvervuiling met 'Carbure'.

Alle diensten hebben vastgesteld dat de verroeste en vaak niet onmiddellijk bruikbare 'materialen' reeds lange tijd gestockeerd liggen zonder de aanwezigheid van de nodige vergunningen.

Op de vraag om alsnog een geschikte vergunning aan te vragen of een belangrijke verwijdering van alle 'materialen' uit te voeren, gaf u slechts een verwaarloosbaar gevolg; u verwijderde in bijna 1 jaar tijd slechts circa 5 % van alle 'materialen' (400 ton). Er werd zelfs even een nieuwe aanvoer van materiaal vastgesteld.

De Arbeidsinspectie stelde diverse inbreuken vast in uw bedrijf, waaronder de kraan op rails (rolkraan) waarmee u heden nog werkt en die minstens als versleten kan aanzien worden.

De OVAM meent dus te mogen stellen dat de stockage van uw 'materialen' volkomen onwettig gebeurt en dat iedere manipulatie ervan met uw enige grote kraan een groot gevaar inhoudt.

Ondanks het feit dat verschillende instanties u reeds geruime tijd aanmanen om u in orde te stellen blijft u stilzitten; de situatie van uw bedrijf op vandaag verschilt dus in geen enkele mate als deze van in januari 1996.

De OVAM neemt aan dat enkele 'materialen' die door u zijn opgeslagen enige handelswaarde bezitten en daardoor niet door u aanzien worden als schroot (afvalstoffen). Echter wij menen dat omwille van volgende redenen wij een veralgemening tot afvalstoffen mogen doen :

1. er is sprake van menging tussen afvalstoffen en 'materialen', waarbij het onderscheid moeilijk te maken is of waar een sortering dient aan vooraf te gaan.
2. er is sprake van een illegale en zeer langdurige opslag van verroeste 'materialen' (b.v. Politie trof bijna doorroeste rails van de MAGINOT-lijn aan, een oud wrak van een locomotief die geen 10 m gereden heeft sinds 1955, kapotte voertuigen sinds het begin van uw bedrijf (1945...))
3. de hoeveelheid aan onbruikbare 'materialen' is indrukwekkend groot en hindert de buurt
4. gelet op het ontbreken van een degelijke vergunning dient u zich te ontdoen van deze 'materialen'

bijgevolg,

slaat u op langdurige wijze en zonder vergunning 'materialen' op, waarvan u zich dient te ontdoen indien u geen vergunning wenst aan te vragen. Daar volgens de OVAM en andere diensten waaronder de gemeente, er daadwerkelijk een risico voor hinder of schade voor de mens of het leefmilieu uitgaat van uw illegale opslag (wat de facto een vergunningsplichtige inrichting altijd is), besluiten wij dat art. 37 van het afvalstoffendecreet van 20 april 1994 absoluut toepasbaar is op uw terreinen en in uw bedrijf.

Op basis van behoorlijk bestuur en met de idee uw bedrijf te vrijwaren en in stand te houden, oefenen eerder genoemde toezichthoudende-besturen en de OVAM reeds minstens 1 jaar druk uit op uw bedrijf, zonder weinig feitelijk resultaat.

Heden dienen wij u opnieuw in gebreke te stellen voor :

1. de niet naleving van de elementen die u op de hoorzitting van 14.05.96 heeft verklaard t.o.v. de OVAM
2. de aanwezigheid van enorme hoeveelheden schroot op uw terreinen aan de Corremansstraat en de Isabellastraat te Boom.

De OVAM heeft inmiddels kennis genomen van de nieuwe streefdata van de AMINAL waarmee u zich akkoord heeft verklaard. Indien u hierover verdere toelichting wenst te geven, zijn wij ter beschikking voor een bijkomende hoorzitting op donderdag 5 december 1996 in de kantoren van de OVAM, Kardinaal Mercierplein 1 te Mechelen om 15u00 bij de heer Vincent KINDT.

De OVAM neemt hierbij de beslissing en deelt u deze mee om, indien u opnieuw afwijkt van het nieuwe

en door de AMINAL voorgestelde saneringsschema, onmiddellijk de ambtshalve verwijdering op beide terreinen aan te vatten".

1.11. Op 20 december 1996 schrijft OVAM aan de verzoekende partij :

"In reactie op ons schrijven van 27.11.1996 waarin wij u uitnodigen om toelichting te geven bij uw achterstand in het realiseren van de vrijwillige verwijdering, ontmoette u de heer Vincent KINDT, dossierhouder op de OVAM.

Tijdens deze ontmoeting gaf u te kennen dat u vastberaden bent om de door de AMINAL opgelegde saneringsmaatregelen strikt op te volgen. U gaf ook aan dat de opgelegde tijdslimieten goed haalbaar zijn.

De OVAM neemt hiervan nota en rekent op een stipte uitvoering van de overeenkomst".

1.12. Op 28 april 1997 richt OVAM aan de verzoekende partij volgend schrijven :

"Ingebrekestelling voor het achterlaten van afvalstoffen langs de J.B. Corremansstraat en de Isabellastraat te Boom.

(...)

Volgens de gegevens van de Rijkswacht, de Politie en de AMINAL stapelt u nog steeds afvalstoffen langs de J.B. Corremansstraat en de Isabellastraat te Boom.

De OVAM kreeg reeds verschillende malen het verzoek van de gemeente om uw afvalstoffen ambtshalve te verwijderen omwille van het risico voor hinder of schade voor de mens of het leefmilieu.

Bij een bezoek aan uw terreinen dd. 10.04.97 bleken inderdaad grote hoeveelheden afvalstoffen zonder vergunning te worden opgeslagen. De afvalstoffen zijn o.a. schroot : oude spoorwegrails, allerlei verroest en onbruikbaar geworden constructiemateriaal, versleten en afgekeurde machines, ...

Ondanks de beloftes die u gedaan heeft op de twee door de OVAM georganiseerde hoorzittingen en ondanks de zéér lange termijn die u is gegeven om uw afvalstoffen op te ruimen (inmiddels meer dan anderhalf jaar), blijkt u tot op heden relatief verwaarloosbare hoeveelheden afvalstoffen te hebben verwijderd. De OVAM besluit derhalve dat u niet van plan bent om de in samenspraak opgelegde maatregelen na te leven. Deze visie wordt unaniem bevestigd door alle betrokken diensten die zich reeds anderhalf jaar buigen over uw exploitatie.

Wij stellen u bij dit aangetekend schrijven in gebreke wegens een overtreding van artikel 12 van het decreet van 02.07.1981 betreffende de voorkoming en het beheer van afvalstoffen zoals gewijzigd bij het decreet van 20.04.1994 (afvalstoffendecreet) dat bepaalt : 'Het is verboden afvalstoffen achter te laten of te verwijderen in strijd met de voorschriften van dit decreet of de uitvoeringsbesluiten ervan'.

Wanneer afvalstoffen worden achtergelaten in overtreding met artikel 12 en er hierdoor een risico bestaat voor schade of hinder voor de mens of het leefmilieu, dan kan de OVAM deze afvalstoffen ambtshalve verwijderen. Wanneer de OVAM overgaat tot ambtshalve verwijdering van de afvalstoffen, dan zal dit vanzelfsprekend gebeuren op de kosten van de overtreder. Bovendien kan ook een milieuheffing worden geëist voor het verwijderen of het storten op een niet-vergunde stortplaats cfr. artikel 47 § 2,6 van het afvalstoffendecreet.

Indien uw bedrijf op korte termijn, d.z.w. drie weken na ontvangst van dit schrijven, niet alle afvalstoffen aan de J.B. Corremanstraat én de Isabellastraat heeft verwijderd, zal de OVAM dit via een ambtshalve verwijdering doen, beginnend met de Isabellastraat.

-Zoals u weet zal de politie het terrein aan de Isabellastraat ontzegelen van zodra u hierom verzoekt in het licht van een verwijdering van de afvalstoffen-.

Indien u alsnog nalaat deze maatregelen op te volgen dient u dit schrijven tegelijk als een melding te aanzien van een ambtshalve verwijdering conform art. 37 van het afvalstoffendecreet van 2 juli 1981 zoals herhaaldelijk gewijzigd.

In de hoop u op de ernst van de situatie te hebben gewezen, teken ik".

1.13. In een brief van 5 mei 1997 deelt de verzoekende partij aan OVAM mee wat volgt :

"Uw aangetekend schrijven van 28 april 1997 heb ik in goede orde ontvangen.

Ik kan geenszins akkoord gaan met de inhoud van uw schrijven, meer bepaald uw visie over de aard van de opgeslagen materialen. Zoals reeds in mijn brief van 26 september jl. aan uw diensten werd gemeld, zijn de opgeslagen materialen handelswaar en worden zij regelmatig verkocht.

Het feit dat deze goederen omwille van de slechte economische toestand weinig afnemers vinden, is geen reden om deze als afval te bestempelen. Het feit dat op rails en ander materiaal in staal roest wordt vastgesteld, is volkomen normaal. Produkten in staal

vertonen tekens van roest na enkele uren. Mijn bedrijf heeft geen versleten machines doch wel defecte machines die voor herstelling in aanmerking komen.

Ik verzoek U dan ook uw standpunt te herzien".

1.14. Op 9 juni 1997 antwoordt OVAM aan de verzoekende partij :

"De OVAM ontving uw aangetekend schrijven in goede orde.

Naar onze mening werd ons standpunt over 'de materialen die u verkoopt' reeds verduidelijkt in een eerder schrijven. Dit schrijven werd in bijlage gevoegd.

Anderzijds willen wij u attent maken dat de OVAM gevolgd wordt in haar standpunt om de afvalstoffen te verwijderen door de AMINAL, de gemeente en de Rijkswacht. Gelet op het behoorlijk volgen van alle procedures en in achtneming de behoorlijkheid van bestuur, handhaven wij onze beslissing".

1.15. Op 10 oktober 1997 wordt de thans bestreden beslissing genomen.

Die beslissing luidt als volgt :

"GEMOTIVEERDE BESLISSING TOT AMBTSHALVE VERWIJDERING VAN DE AFVALSTOFFEN VOLGENS ART. 37 VAN HET DECREET VAN 02.07.81 BETREFFENDE DE VOORKOMING EN HET BEHEER VAN AFVALSTOFFEN, ZOALS GEWIJZIGD BIJ DECREET DD. 20.04.94

TENLASTE VAN DE N.V. FRATEUR AAN DE J.B. CORREMANSSTRAAT 68 TE 2850 BOOM

Gelet op art. 12 en 37 van het decreet van 02.07.81 betreffende de voorkoming en het beheer van afvalstoffen, zoals gewijzigd bij decreet dd. 20.04.94, hierna het Decreet genoemd;

Overwegende dat de OVAM volgens art. 37 van het Decreet afvalstoffen kan verwijderen wanneer de afvalstoffen worden achtergelaten of verwijderd in overtreding met art. 12 van het Decreet en er hierdoor risico voor hinder of schade voor de mens of het leefmilieu ontstaat;

Overwegende dat u op uw terreinen aan de Isabellastraat en de J.B. Corremansstraat afvalstoffen op de bodem opslaat;

Overwegende dat deze opslag als definitief mag beschouwd worden;

Overwegende dat de definitieve opslag op de bodem in art. 2,6° van het Decreet als een verwijdering wordt omschreven;

Overwegende dat in art. 1 van het besluit van de Vlaamse Regering van 27.04.94 houdende nadere omschrijving van de begrippen verwijdering en nuttige toepassing van afvalstoffen het op de bodem brengen van de afvalstoffen en de opslag in afwachting van een in dit artikel genoemde handeling, met uitsluiting van voorlopige opslag voorafgaande aan inzameling op de plaats van productie als een verwijdering, in de zin van art. 2.6° van het Decreet, wordt gedefinieerd;

Overwegende dat u bijgevolg afvalstoffen verwijdert;

Overwegende dat, overeenkomstig art. 13 van het Decreet, de natuurlijke persoon of rechtspersoon die de afvalstoffen beheert of verwijdert, verplicht is alle maatregelen te nemen die redelijkerwijze van hem kunnen worden gevraagd om gevaar voor de gezondheid van de mens of voor het leefmilieu, meer bepaald risico voor hinder of schade voor water, lucht, bodem, fauna en flora, geluids- of stankhinder, schade aan natuur- en landschapsschoon te voorkomen of zoveel mogelijk te beperken;

Overwegende dat u geen enkele maatregel daartoe nam;

Overwegende dat de afvalstoffen aldus verwijderd werden in strijd met de voorschriften van dit Decreet;

Overwegende dat voor de toepassing van artikel 37 van het Decreet tevens vereist is dat door het achterlaten van of verwijderen van de afvalstoffen in overtreding met art. 12 van dit Decreet risico voor hinder of schade voor de mens of het leefmilieu bestaat;

Overwegende dat het stapelen en onkundig opslaan van schroot en kapotte materialen in zulk danige hoeveelheden op zich al een risico voor hinder of schade voor de mens of het leefmilieu inhoudt;

Overwegende het zeer negatieve rapport van de brandweer van 15.12.95 waarbij en gevaarlijke opslag van oliën, vetten en solventen wordt gemeld, waarbij het risico voor hinder of schade voor de mens of het leefmilieu wordt gemeld wegens het niet bereikbaar zijn van alle plaatsen door de brandweer, enz...

Overwegende het bevel van de Burgemeester dd. 29.03.93 aan de betrokkene tot het verwijderen van alle afvalstoffen;

Overwegende de vaststellingen van de AMINAL dd. 14.12.95 op de inrichtingen van de N.V. FRATEUR

waarbij een 'chaotisch aanzicht en een wanordelijke stapeling door mekaar van deze afvalstoffen, schroot, autowrakken enz.' werd vastgesteld. Deze gebreken werden zowel aan de inrichting aan de Isabellastraat als aan de J.B. Corremansstraat vastgesteld.

De AMINAL stelde tevens vast dat aan diverse rubrieken van het Vlarem voor hinderlijke inrichtingen niet was voldaan;

Overwegende het bevel dd. 19.03.96 tot stopzetting en verzegeling van de activiteiten aan de Isabellastraat bij bevel van de Burgemeester;

Overwegende dat de Burgemeester, de Politie, de Rijkswacht en de OVAM (opvolgingscommissie) gezamenlijk en gedurende meer dan één jaar heeft proberen u te overtuigen van de dringende ontruiming van uw inrichtingen aan de Isabellastraat en de J.B. Corremansstraat te Boom;

Overwegende het verzoek dd. 15.04.97 van de AMINAL om uw illegale hinderlijke inrichting zonder geschikte vergunning te laten beëindigen gelet op de hinder;

Overwegende dat uw exploitatie niet alleen landschappelijk hinderlijk is en een nadelige beïnvloeding heeft op de bodem;

Overwegende dat de overtreder zo mogelijk vooraf gehoord dient te worden;

Overwegende dat u op gemotiveerde wijze in gebreke werd gesteld op 19.01.96 wegens het achterlaten van afvalstoffen met vermelding van een uitvoeringstermijn van 2 maanden;

Overwegende dat u aangetekend werd uitgenodigd op een hoorzitting dd. 14.04.96;

Overwegende dat u op de hoorzitting heeft verklaard om 'alle schroot te verwijderen tegen eind september 1996 en aan de Isabellastraat tegen mei 1997';

Overwegende dat uw aanwezigheid en uw verklaring op de vergadering met hoger genoemde instanties waarbij u verklaarde dat in ieder geval eind september 1996 uw terreinen gesaneerd zouden zijn;

Overwegende de tegensprekelijke vaststelling van 04.09.96 (vloeiend uit de eerste hoorzitting) dat de afvalstoffen nog steeds niet waren verwijderd;

Overwegende de ontmoeting op 06.12.96 op de OVAM waarbij u te kennen gaf om de -opnieuw aangepaste- timing om uw afvalstoffen te verwijderen te respecteren zoals u werd meegedeeld op 20.12.96 per aangetekend schrijven;

Overwegende de nieuwe ingebrekestelling van 28.04.97 waarbij u nogmaals door de OVAM werd aange- maand en een laatste keer heeft aangedrongen op een vrijwillige verwijdering;

Overwegende het verzoek van de AMINAL afdeling Milieu-inspectie van Antwerpen van 14.04.97 aan de OVAM en het besluit van de gemeente Boom dd. 25.03.97

om een ambtshalve verwijdering in het kader van de opvolgingscommissie van dit dossier;

BESLUIT DE OVAM,

1. om de afvalstoffen die de N.V. FRATEUR te Boom illegaal verwijderd, via een ambtshalve verwijdering weg te nemen gelet op hogergenoemde motivatie;
2. om deze werken nog voor het einde van dit jaar uit te laten voeren door de T.V. SDLS, waarbij de kosten hiervan van u zullen teruggevorderd worden;
(...)"

1.16. Te noteren valt dat de verwerende partij in het administratief dossier een fotoreportage bijbrengt waaruit blijkt dat bij de verzoekende partij op een zeer chaotische wijze allerlei materialen (verroeste kraan en vaten, transportbanden, plastic, kapotte machines, opslagtanks, kapotte voertuigen enz.) worden opgestapeld, waarvan in elk geval een groot deel volstrekt onbruikbaar lijkt.

1.17. Op 27 november 1997 spreekt de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen een beschikking uit waarbij verzoeksters eis om de thans bestreden beslissing te schorsen tot een uitspraak ten gronde van de Raad van State, afgewezen wordt.

In de beschikking wordt onder meer overwogen wat volgt :

"In de reeds meer dan een jaar aanslepende discussie tussen partijen is de kernvraag : dienen de materialen, opgeslagen op de terreinen van eiseres, al dan niet aanzien te worden als afvalstoffen in de zin van het decreet van 2 juli 1981 betreffende de voorkoming en het beheer van afvalstoffen.

Zonder dat wij hier op deze vraag een definitief antwoord willen of mogen geven, dienen wij vast te stellen dat er zich tussen de gestockeerde goederen weliswaar een aantal zaken bevinden die misschien ooit nog een economische aanwending kunnen vinden, maar dat er tevens een massa onbetwistbaar schroot blijkt te liggen. Bovendien stelt eiseres zelf 'dat deze goederen - bedoeld worden blijkbaar de goederen die zij niet als schroot wenst te aanzien - gezien de slechte economische toestand weinig afnemers vinden' en blijkt er een schromelijke wanverhouding te

bestaan tussen de hoeveelheid opgeslagen goederen die misschien nog bruikbaar zijn en het schroot kriskras door elkaar, zodat eiseres zich zelf niet lijkt te realiseren welke zaken zijzelf als schroot aanziet en voor welke zij nog een legale aanwendingsmogelijkheid ziet.

Zeker sedert 27 november 1996 is eiseres in kennis van het standpunt van verweerster 'dat eiseres slechts afvalstoffen op haar terrein heeft', anders gezegd : dat alle zaken op het terrein als afvalstoffen moeten aanzien worden. Bij schrijven van deze datum deelde verweerster omstandig en gemotiveerd haar mening desbetreffende mede en gaf zij hem kennis van haar beslissing, onmiddellijk de ambts-halve verwijdering op de beide terreinen aan te vatten indien eiseres opnieuw zou afwijken van het nieuwe door AMINAL voorgestelde saneringsschema - waarmee eiseres zich trouwens akkoord had verklaard.

Sedert dat ogenblik heeft eiseres dan ook de gelegenheid gehad hetzij de haar op 27 november 1996 gemelde beslissing aan te vechten, hetzij een scheiding teweeg te brengen tussen het schroot - waarvan zij de toestand zou moeten regulariseren - en hetgeen ze als haar handelsvoorraad aanzag, hetzij minstens een inventaris op te maken van wat volgens haar nog wél waardevol was.

Blijkens een niet tegengesproken schrijven van verweerster aan eiseres d.d. 20 december 1996 legde deze laatste zich bij dit standpunt neer. Bij een bespreking met verweerster verklaarde eiseres dat ze vastberaden was de door AMINAL opgelegde saneringsmaatregelen strikt op te volgen.

In maart 1997 bleek dat eiseres haar beloften niet hield. Pas na een nieuwe ingebrekestelling vanwege verweerster d.d. 28 april 1997 greep eiseres evenwel in een schrijven van 5 mei 1997 terug naar de 'handelswaar'-theorie, welke door verweerster bij schrijven van dezelfde dag opnieuw verworpen wordt met de mededeling dat ze haar beslissing tot ambts-halve verwijdering handhaaft. Opnieuw heeft eiseres geen maatregelen genomen om hetzij de beslissing aan te vechten, hetzij duidelijkheid te scheppen op haar opslagplaatsen".

1.18. De verzoekende partij stelt tegen voornoemde beschikking beroep in, en op 7 januari 1998 doet het Hof van Beroep van Antwerpen uitspraak over dit beroep. In dat arrest wordt onder meer overwogen wat volgt :

"Overwegende dat appellante aantoonde aan de hand van de door haar voorgelegde facturen dat zij goederen (inzonderheid, zoals hierboven gesteld, oud

spoorwegmateriaal) verkoopt waarvoor zowel bij de industrie als bij verdere verdelers (voor verkoop aan particulieren) een markt bestaat; dat de omstandigheid dat deze goederen, volgens geïntimeerde, niet meer bruikbaar zouden zijn, nog niet tot gevolg heeft dat zij afvalstoffen zijn; dat aangenomen wordt op grond van de door geïntimeerde voorgebrachte stukken en de door appellante zelf gedane toezeggingen inzake verwijdering van de afvalstoffen dat inderdaad een gedeelte van de door appellante opgeslagen stoffen afvalstoffen zijn; dat anderzijds appellante aantoonde reeds een aanzienlijke hoeveelheid goederen (als afval) te hebben laten wegvoeren;

(...)

dat op grond van de door appellante aangevoerde argumentering het gevaar, dat zij wenst te zien afgewend, erin bestaat dat derde bedrijven die door geïntimeerde worden gelast tot het verwijderen van de afvalstoffen, goederen verwijderen die geen afvalstoffen zijn (en die waardevol kunnen zijn);

dat kennelijk tussen partijen afwijkende meningen bestaan betreffende wat al dan niet afvalstoffen zijn; dat het verwijderen of doen verwijderen van goederen die wellicht geen afvalstoffen blijken te zijn een feitelijkheid uitmaakt waardoor aan appellante schade kan worden toegebracht;

(...)

dat teneinde dit gevaar te beperken waardoor tevens aan appellante de mogelijkheid wordt geboden zich een bewijs te verschaffen betreffende de gevreesde feitelijkheden haar vordering tot aanstelling van een deskundige (met opdracht zoals hierna bepaald) gegrond voorkomt, vanzelfsprekend onder voorbehoud van alle rechten van partijen".

Het arrest "stelt aan als deskundige Prof. Jan PENNING, (...) met als opdracht de goederen opgeslagen in de vestiging van appellante gelegen te Boom, J.B. Corremansstraat te beschrijven derwijze dat uit de beschrijving van de goederen kan worden afgeleid of deze bruikbaar zijn en al dan niet afvalstoffen zijn in de zin van het decreet betreffende de voorkoming en beheer van afvalstoffen, een inventaris van deze goederen op te stellen; te antwoorden op alle nuttige vragen van partijen; na afloop van die verrichtingen aan partijen kennis te geven van zijn bevindingen en in zijn verslag de opmerkingen van partijen die zij hem mochten doen toekomen binnen de twee weken op te tekenen en te beantwoorden".

1.19. Op 13 februari 1998 maakt Professor PENNING zijn verslag op.

Onder punt 7 van zijn verslag ging de deskundige over tot volgende klassering :

"7. Klassering

Bij de hiernavolgende klassering tussen afvalstof en niet-afvalstof werd uitgegaan van de mogelijkheid tot herbruikbaarheid, al dan niet in zijn oorspronkelijke functie of vorm. Zo kan bijvoorbeeld een kraanrail hergebruikt worden om er opnieuw een kraan of rolbrug over te laten rijden, maar kan hij eveneens in stukjes gezaagd worden en gebruikt worden als aambeeld voor een doe-het-zelver.

Er kan algemeen gesteld worden dat de N.V. FRATEUR bij het verwerven van haar stocks de herbruikbaarheid van de materialen op het oog gehad heeft, maar dat naarmate kopers langer op zich lieten wachten, de economische waarde van een aantal goederen door roestvorming, door evoluerende technieken, ... daalde. In het uiterste geval van totale onverkoopbaarheid, bezit de grote meerderheid van de opgeslagen goederen nog een onbetwiste schrootwaarde (hersmelten en transformatie tot nieuw staal !).

7.1. Spoormateriaal

Niet te beschouwen als afvalstof, tenzij de manifest onbruikbaar geworden gedeelten (bvb. doorgeroeste kuipen van spoorwagentjes, verrotte dwarsliggers).

7.2. Materialen afkomstig van en bestemd voor bouwen

Als afvalstof kunnen beschouwd worden : afgedankte vrachtwagens, kraancabine, bulldozers (op de motoren na, indien herbruikbaar). Voor het al dan niet klasseren tot afvalstof van onderdelen uit deze rubriek kunnen een aantal criteria zoals buitenmatige roestvorming, scheuren, ontoelaatbare plastische vervormingen ... aangewend worden.

7.3. Materiaal voor steenbakkerijen

Tunnelovens bestaan nog altijd en hebben transportwagentjes nodig. In die zin kunnen de wagentjes niet als afvalstof beschouwd worden. Indien de vuurvaste bedekking van de verschillende wagentjes heel sterk beschadigd is, moet ze als afvalstof aanzien worden.

7.4. Diverse toestellen

De transformatoren en de compressorgroep ATLAS COPCO zijn niet als afvalstoffen te beschouwen.

De plooiwal kan mits opkuisen (ontroesten) hergebruikt worden.

De drukvaten moeten gekeurd worden alvorens ze hergebruikt kunnen worden. De uitslag van de keuring bepaalt derhalve het al dan niet afvalstof zijn.

Voor de verschillende machines moet geval per geval nagekeken worden of ze al dan niet kunnen opgeknapt worden, zodat ze aan de thans heersende veiligheidsnormen kunnen beantwoorden. Indien dit niet het geval is en ze niet in aanmerking komen voor recuperatie van onderdelen, moeten ze als afvalstof aanzien worden.

7.5. Wisselstukken

Voorlopig niet als afvalstoffen te beschouwen.

7.6. Pretpark- en speelpleinartikelen

Voorlopig niet als afvalstoffen te beschouwen.

7.7. Diversen

De houten karren, oude bureaus en de molenstenen niet als afvalstoffen te beschouwen, de pralinenvormen wel. Het is duidelijk dat het oud papier een afvalstof is.

De metalen schoorsteen moet als afvalstof aanzien worden".

Op vraag van de advocaat van OVAM omschreef de deskundige het begrip "hergebruik" als volgt :

- " . er is een hergebruik als dusdanig : een toestel wordt verkocht en opnieuw gebruikt waarvoor het ontworpen is. Bijvoorbeeld een rail wordt verkocht en opnieuw aangewend als rail.
- er is een secundair hergebruik : een machine wordt gedemonteerd en de onderdelen afzonderlijk verkocht en aangewend. Voor sommige goederen kan eventueel een andere bestemming gevonden worden dan de oorspronkelijke, zo kan een oude rail in stukjes gezaagd worden en dienen als aambeeld voor doe-het-zelvers.
- vermits het merendeel van de goederen, die opgeslagen liggen bij de N.V. FRATEUR uit staal vervaardigd zijn, hebben deze nog altijd een intrinsieke waarde als schroot. De deskundige verduidelijkt dit aan de hand van een groot tandwiel, afkomstig van een machine, die nu niet meer gebouwd wordt. Dit tandwiel kan niet opnieuw ingezet worden, het kan evenmin in stukjes gezaagd worden en zo hergebruikt worden, maar het heeft een behoorlijke schrootwaarde. Het is evenwel duidelijk dat de N.V. FRATEUR steeds de herverkoopbaarheid van de opgeslagen goederen voor ogen gehad heeft".

De deskundige doet volgend voorstel :

"8.3. Voorstel van de deskundige

Na een onderbreking, waarin de deskundige de door OVAM opgemaakte inventaris iets nauwkeuriger heeft kunnen inkijken, wordt de vergadering hervat en resumeert de deskundige de situatie als volgt :

- Er is een duidelijk verschil tussen de standpunten van de N.V. FRATEUR, die haar goederen omschrijft als handelswaar, die in aanmerking komt voor doorverkoop en OVAM die dezelfde goederen voor het grootste gedeelte omschrijft als afvalstoffen.
- Er is een duidelijk verschil in de interpretatie van het begrip afvalstof, dat door de deskundige omschreven wordt als een materiaal dat noch voor rechtstreeks hergebruik noch voor onrechtstreeks hergebruik in aanmerking komt en dat door OVAM op een strikt juridische wijze benaderd wordt.

Hiermee rekening gehouden doet de deskundige het hierna vermeld voorstel om uit deze impasse te geraken :

De N.V. FRATEUR heeft op 13 november 1997 een aanvraag ingediend voor het bekomen van een milieuvergunning voor de exploitatie of de verandering van een inrichting van klasse 1 of 2 in aansluiting op de op 14 november 1997 vervallen exploitatievergunning.

Deze aanvraag gebeurt slechts voor een beperkte periode van vijf jaar. In deze periode neemt de N.V. FRATEUR zich voor de in de J.B. Corremansstraat opgeslagen goederen in de mate van het mogelijke te verkopen en datgene wat onverkoopbaar geworden is hetzij als dusdanig, hetzij in onderdelen af te voeren als schroot of als afvalstof. Om dit laatste mogelijk te kunnen maken wordt eveneens toestemming gevraagd schroot en autowrakken te mogen opslaan en behandelen. Na afloop van deze periode zal de N.V. FRATEUR haar activiteiten stopzetten en moet het terrein aan de J.B. Corremansstraat ontruimd zijn.

De toekenning door de bevoegde instanties van deze nieuwe beperkte exploitatievergunning aan de N.V. FRATEUR lijkt mij een goed compromis te zijn tussen enerzijds de doelstelling van OVAM afvalstoffen te ontruimen (en aldus de wettelijkheid te herstellen) en anderzijds deze van de N.V. FRATEUR, haar nog aanwezige economische belangen veilig te stellen.

Voor zover dit wettelijk mogelijk is, kan de beperking in afgeleverde exploitatievergunning ingebouwd worden, dat ze enkel slaat op het verwerken van de op de terreinen aanwezige autowrakken en niet herbruikbare stukken materiaal. In die zin wordt het verwerven van nieuwe autowrakken en andere stukken schroot onmogelijk gemaakt. Bovendien kan in onderling overleg met OVAM een regeling uitgewerkt worden waarbij de verkoop van het nog bruikbare en de verwijdering van het niet meer bruikbare in de tijd opgevolgd wordt.

Het is hoe dan ook duidelijk dat wanneer een dergelijke vergunning afgeleverd wordt, de verplichtingen en de engagementen, die er uit voortvloeien strikt nageleefd moeten worden".

Bij de interpretatie van de opdracht door de deskundige staat nog te lezen :

"1.2. Interpretatie van de opdracht door de deskundige

Het Hof van Beroep omschrijft de opdracht van de deskundige als de goederen te beschrijven derwijze dat uit de beschrijving kan opgemaakt worden of ze bruikbaar zijn en al dan niet afvalstoffen zijn in de zin van het decreet betreffende de voorkoming en beheer van afvalstoffen.

De deskundige heeft in zijn verslag een uitvoerige beschrijving van de opgeslagen goederen gegeven en opmerkingen gemaakt omtrent de herbruikbaarheid ervan. Hij beoordeelde niet alleen de herbruikbaarheid als dusdanig, maar heeft ook aandacht gehad voor andere bestemmingen en voor de herbruikbaarheid van onderdelen.

Hij gaf tevens een aantal criteria op waarop kan beoordeeld worden of iets al dan niet als afvalstof kan beschouwd worden (zware corrosie, doorroesten, ontoelaatbare plastische vervormingen, verrotting, ...).

Hij is er derhalve van overtuigd zijn opdracht uitgevoerd te hebben.

Door OVAM werd een zeer gedetailleerde inventarislijst opgesteld (kopie in bijlage) van door de N.V. FRATEUR opgeslagen goederen. In deze inventaris duiken regelmatig de termen doorgeroest, verroest, verrot, goed, in goede staat op ... Het is duidelijk dat OVAM door dit te stellen, eveneens technische criteria gehanteerd heeft en zijn classificatie gebaseerd heeft op herbruikbaarheid en dus onrechtstreeks op verkoopbaarheid en op economische waarde. In dit opzicht valt er weinig verschil te bespeuren tussen het standpunt van OVAM en dit van de deskundige.

Het verschil in standpunt tussen OVAM en de deskundige zit in de toepassing van de criteria :

- OVAM heeft de neiging haar criteria onge-nuanceerd toe te passen : een partij ver-roeste rails is een afvalstof. Dat kan, maar hoeft niet noodzakelijk zo te zijn. Indien de roestlaag dun is, kunnen deze rails nog gebruikt worden.
- OVAM heeft weinig aandacht besteed aan de herbruikbaarheid van onderdelen van de opgeslagen goederen".

1.20. Het weze genoteerd dat het Hof van Beroep nog geen arrest blijkt te hebben gewezen, dat bij ministerieel besluit van 30 oktober 1998 de door de verzoekende partij gevraagde milieuvergunning werd

geweigerd en dat de verzoekende partij daartegen een beroep tot vernietiging heeft ingesteld;

2. De ontvankelijkheid van het beroep.

2.1. Overwegende dat de verwerende partij opwerpt dat het beroep niet ontvankelijk is wegens de afwezigheid van een geoorloofd belang, onder meer omdat de verzoekende partij een illegale exploitatie uitbaat voor de opslag van afvalstoffen en zodoende streeft naar de bestendiging van deze onwettige toestand;

2.2. Overwegende dat de verzoekende partij in haar memorie van wederantwoord doet gelden dat de handelswaar die zij verkoopt geen afval is, dat die onterechte klassering van deze handelswaar aan de basis ligt van de bestreden beslissing, dat de ambtshalve verwijdering niet kan worden doorgevoerd indien het geen afval zou betreffen, dat de illegaliteit van de stock van de verzoekende partij staat of valt met de classificatie "afval", dat de gerechtsdeskundige PENNING tot de conclusie was gekomen dat de goederen van de verzoekende partij geen afval zijn; dat zij er nog aan toevoegt dat een ambtshalve verwijdering slechts mogelijk is indien hinder of schade voor mens of milieu als uitdrukkelijke voorwaarde is vervuld, hetgeen te dezen niet het geval is;

2.3. Overwegende dat de exceptie verband houdt met de grond van de zaak, in het bijzonder met de gegrondheid van het eerste middel, waarin de verzoekende partij betwist dat de goederen en materialen die bij haar zijn opgeslagen en die door de bestreden beslissing moeten worden verwijderd als afvalstoffen dienen te worden aangemerkt; dat immers niet wordt betwist dat de verzoekende partij niet over een vergunning voor de opslag van afvalstoffen beschikt;

3. De gegrondheid van het beroep.

3.1. Overwegende dat als eerste middel de schending wordt aangevoerd van artikel 2 van het decreet van 2 juli 1981 betreffende de voorkoming en het beheer van afvalstoffen; dat de verzoekende partij dat middel als volgt adstrueert :

"In haar beslissing dd. 13/10/97 stelt OVAM dat verzoeker op zijn terreinen aan de Isabellastraat en de J.B. Corremansstraat afvalstoffen op de bodem opslaat.

Uit niets blijkt evenwel dat de goederen die zich op bovenvermelde plaatsen bevinden, op enige wijze ressorteren onder het begrip 'afval'.

Uit het administratief dossier van OVAM blijkt geenszins dat na de ingebrekestelling van 28 april 1997, nog een plaatsbezoek door OVAM heeft plaatsgevonden zodat in haar beslissing (volgens administratief dossier OVAM van 10/10/97) geen rekening kon houden met de hoeveelheden materiaal die door verzoekster sedert het laatste plaatsbezoek waren afgevoerd.

In casu moet inderdaad integendeel worden opgemerkt dat de goederen die zich thans nog op de terreinen van verzoekster bevinden, in kwestie handelswaar zijn, een reële economische waarde hebben, en in het handelsverkeer zijn ingeschakeld. Om onderstaande redenen dient dan ook te worden aangenomen dat de kwestieuze goederen geen afval zijn.

1. De goederen vallen niet onder de decretale bepalingen.

Krachtens artikel 2 van het Decreet van 2 juli 1981 zoals gewijzigd bij Decreet van 20 april 1994, is afval :

'Elke stof of elk voorwerp waarvan de houder zich ontdoet, voornemens is zich te ontdoen of zich moet ontdoen'.

Daar de goederen in het handelsverkeer zijn ingeschakeld, is het niet de intentie van verzoeker zich van deze goederen, die zijn handelswaar vormen, te ontdoen in de zin van het Decreet, namelijk zich ervan te 'ontlasten'.

Verzoekster voegt bij huidig verzoekschrift ter illustratie drie bewijsstukken over bestellingen die in de periode september 1996 t.e.m. augustus 1997 werden uitgevoerd (zie inventaris).

De bestellingen betreffen sporen, rijplaten voor kleitransport en bouwkransen zodat bewezen wordt dat de verschillende goederen opgestapeld in de vestigingen regelmatig een afnemer vinden.

Bovendien blijkt uit niets dat verzoeker zich van deze goederen moet ontdoen, alleszins worden deze goederen in het Decreet rechtstreeks noch onrechtstreeks als afvalstof aangemerkt.

2. De goederen zijn geen afval.

Bovendien wordt algemeen erkend dat het karakter van 'afvalstof' wordt bepaald door het al dan niet hebben of vinden van de producent van een legale aanwending van de stof als produkt of als grondstof (MORRENS, P. en DE BRUYCKER, P., 'Afvalstoffen in Vlaanderen', R.W., 1987-88, 766) zonder voorbehandeling (Antwerpen, 24 oktober 1985).

Terecht stellen de auteurs dat dit inhoudt dat het al dan niet afvalstof zijn afhangt van de specifieke omstandigheden van het ogenblik, waarbij tijd, plaats en volume van belang zijn.

Het is duidelijk dat er in casu inderdaad sprake is van goederen die op een legale manier en zonder enige voorbehandeling worden aangewend, namelijk worden ingebracht in het handelsverkeer, en dit op een bestendige manier, met aanzienlijke hoeveelheden, en zelfs op de internationale markt.

Enkel indien er geen wettelijk toelaatbare aanwending mogelijk is van de stof als grondstof of produkt, kan, het bezit van de stof een last zijn en dient ze te worden verwijderd conform de bepalingen van het afvalstoffendecreet (MORRENS, P. en DE BRUYCKER, P., o.c., 767).

Deze voorwaarde is in casu niet vervuld.

3. Miskenning van een in kracht van gewijsde gegane beslissing.

Bij in kracht van gewijsde gegaan arrest van het Hof van Beroep te Antwerpen dd. 12/12/90 werd duidelijk en terecht beslist dat er in hoofde van verzoeker geen sprake is van enige inbreuk op de reglementering betreffende afvalstoffen.

Daar er, zoals door OVAM zelf wordt bevestigd, niets aan de uitbating van het bedrijf is gewijzigd, valt niet in te zien op welke grond nu rechtsgeldig tot een andersluidende beslissing zou kunnen gekomen worden, te meer daar ook de vigerende wetgeving op de punten die op het geschil betrekking heeft niet is gewijzigd.

Derhalve schendt de beslissing van OVAM dd. 13/10/97 het in kracht van gewijsde gegane arrest dd. 12/12/90, en kan de beslissing niet toegepast, laat staan afgedwongen worden.

In het administratief dossier neergelegd in het kader van de procedure tot schorsing bij uiterste dringende noodzakelijkheid, werd geen enkel stuk bijgevoegd uit de periode 1987-1988.

Verzoekster heeft evenwel steeds in de gevoerde briefwisseling gesteld dat aan zijn handelsactiviteit sindsdien niets wezenlijk is veranderd. In de neergelegde nota wordt geargumenteed dat de opslag van de goederen is toegenomen : 'In het bijzonder de

aanvoer van 'goederen' is continu voortgezet' - doch op welke concrete vaststellingen vermelde stelling steun vindt, wordt niet gezegd noch aangetoond.

OVAM blijft derhalve volkomen in gebreke te bewijzen dat de toestand in 1997 gewijzigd is ten opzichte van de toestand in 1987-1988";

3.2. Overwegende dat de verwerende partij samengevat antwoordt wat volgt :

- 1) Het economisch hergebruik van stoffen is irrelevant voor de definitie van het begrip afvalstoffen conform de rechtspraak van het Europese Hof van Justitie (H.v.J., 28 maart 1990, G. VESSOSO en G. ZANETTI, Jur., 1990, 1461; H.v.J., 25 juni 1997, EURO TOMBESI, C-304/94, C-304/94, C-330/94, C-224/95). Voor de kwalificatie afvalstof speelt het geen enkele rol of de verzoekende partij deze goederen al of niet beschouwt als handelswaar.
- 2) De verzoekende partij vergeet dat zij meestal stoffen verwerft waarvan een ander zich ontdoet (zoals de spoorwegbilsen), zodat zij op deze manier ab initio afvalstoffen verwerft.
- 3) Het begrip "zich ontdoen van" zoals het naar voor komt in de definities van de Europese en regionale regelgeving terzake dient in de brede zin te worden geïnterpreteerd.
- 4) Gelet op het doel van de wetgeving terzake houdt het begrip "zich ontdoen van" niet enkel in het achterlaten, wegwerpen van bepaalde goederen, maar ook het verkopen ervan. De afvalstoffen op de terreinen van de n.v. FRATEUR bestaan onder andere uit : schroot, oude spoorwegrails, allerlei verroest en onbruikbaar geworden constructiemateriaal, versleten en afgekeurde machines, wrakken van vrachtwagens en locomotieven, rubberen banden, lege metalen vaten, inerte afvalstoffen, speeltuigen, ... Het gaat hier duidelijk om goederen die door een langdurige opslag in slechte staat verkeren en verouderd zijn zodat hun bruikbaarheidswaarde tot nul herleid is,

waardoor de kans om een afnemer te vinden quasi nihil is. De materialen liggen reeds lange tijd gestockeerd, zonder de vereiste vergunningen. Een deel van de goederen was zelfs overgroeid door struikgewas.

- 5) De langdurige opslag van stoffen kan een bepaald goed tot een afvalstof maken (H.v.B. Antwerpen, 6 december 1989, R.W., 1991-92, p. 466 en Amén., 1990/4, 205).
- 6) Het "zich ontdoen van" kan niet enkel bestaan uit actieve daden maar tevens uit passieve daden, zoals het langdurig en ongecontroleerd opslaan van stoffen op de bodem. De verzoekende partij schijnt duidelijk te willen maken dat de bij haar opgeslagen goederen geen last zouden zijn en bijgevolg niet in aanmerking komen voor verwijdering. Deze stellingname is juridisch ongerijmd en stemt niet overeen met de werkelijkheid. De werkelijkheid is immers dat de "materialen" van de verzoekende partij niet meer aan de man kunnen worden gebracht en de opslag ervan derhalve een definitieve opslag dient te worden genoemd, zodat op grond van artikel 2,6°, van het afvalstoffendecreet deze opslag als een "verwijdering" in de zin van afvalstoffen dient gekwalificeerd, zoals ook het bestreden besluit terecht overweegt.
- 7) Voor de kwalificatie "afvalstof" speelt het geen rol welke bestemming de verzoekende partij aan haar afvalstoffen wenst te geven. De opvatting van de verzoekende partij kan omschreven worden als de "objectieve interpretatie" van het decreet. Het moet duidelijk zijn dat deze interpretatie niet langer strookt met de subjectieve visie zoals inmiddels vastgelegd in de richtlijn 91/156/EEG. Verwezen wordt naar N. DE SAEDELEER die onder meer schrijft : "Le producteur d'un déchet est donc bien la personne qui se défait d'un objet ou d'une substance en vue de l'éliminer ou de la valoriser. Cette conception

du déchet doit être qualifiée de subjective dans la mesure où le critère pris en considération tient à l'absence d'une utilisation ou d'une utilité effective du déchet pour son détenteur" (DE SAEDELEER, N., Le droit communautaire et les déchets, Brussel, Bruylant, 1995, p. 251).

- 8) Vermits er bij de verzoekende partij een uitvoerige voorbereiding dient te gebeuren van de "materialen" alvorens de bruikbare van de onbruikbare "materialen" kunnen worden gescheiden is er zeker geen sprake meer van rechtstreeks hergebruik van de kwestieuze "goederen", zoals nochtans vereist in de door de verzoekende partij gehanteerde definitie van afvalstoffen geponeerd door P. MORRENS en P. DE BRUYCKER. Afvalstoffen verliezen slechts de hoedanigheid van afvalstof wanneer de aanwending rechtstreeks gebeurt. Aan vele van de opgeslagen stoffen kan de n.v. FRATEUR geen nuttige toepassing meer geven, noch rechtstreeks, noch onrechtstreeks. Tevens heeft zij voor deze stoffen geen legale aanwending meer waardoor zij zich ervan ontdoet, met name door het opslaan en stockeren ervan op haar terrein. De wijze van stockering maakt duidelijk dat de verzoekende partij voor deze stoffen geen legale aanwending heeft.
- 9) Zoals blijkt uit haar verklaringen betwistte de verzoekende partij tot in het nabije verleden niet dat het hier gaat om afvalstoffen.
- 10) Het arrest van 12 december 1990 van het Hof van Beroep van Antwerpen, dat uiterst karig is gemotiveerd, doet niets meer dan de verzoekende partij vrijspreken voor feiten die dateren van 1987/88. Uit dit arrest kan de verzoekende partij geen vrijgeleide putten om in de toekomst, dit wil zeggen vanaf december 1990, bepaalde twijfelachtige tot illegale praktijken uit te bouwen. In de wijze van uitbating van het bedrijf hebben zich, in tegenstelling tot wat de verzoekende partij betoogt,

sinds het begin van de jaren '90 wel degelijk grote veranderingen voorgedaan. In het bijzonder de aanvoer van goederen is continu voortgezet. Uit het dossier blijkt dat de verkoop van goederen uit het "afvalpatrimonium" van de verzoekende partij zeer marginaal te noemen is. Daar waar in het verleden haar bedrijf "gerendeerd" zou hebben, slaagt zij er nu niet meer in haar waar aan de man te brengen waardoor het bedrijf niets anders doet dan opslaan en deze opslag van materialen buiten de voegen van het bedrijf is gegroeid. Het arrest van het Hof van Beroep biedt geen vrijbrief voor de hedendaagse activiteiten van de verzoekende partij. Als het arrest daarenboven al iets over de kwalificatie van de toenmalige goederen van de verzoekende partij zou zeggen, quod non, dan is het voor de hand liggend dat de OVAM door deze kwalificatie zeven jaar later, onder gewijzigde omstandigheden, niet meer gebonden is.

- 11) Wat betreft het deskundigenonderzoek in uitvoering van het arrest van het Hof van Beroep van Antwerpen van 6 januari 1998, stelt de tegenpartij vast dat de deskundige volgende criteria hanteert inzake de kwalificatie van een goed als afvalstof/niet-afvalstof : "de mogelijkheid tot herbruikbaarheid al dan niet in zijn oorspronkelijke functie of vorm :
- ° hergebruik als dusdanig : een toestel wordt verkocht en opnieuw gebruikt (door de koper) waarvoor het ontworpen is;
 - ° secundair hergebruik : de machine wordt gedemonteerd en de onderdelen worden afzonderlijk verkocht".

Deze herbruikbaarheid, aldus de gerechtsdeskundige, wordt bij de verzoekende partij geconcretiseerd door, en is rechtstreeks verbonden met de "verkoopbaarheid van de goederen of hun onderdelen, met andere woorden hun economische waarde of minstens hun

intrinsieke waarde als schroot", derhalve met hun economische waarde.

De deskundige gaat hiermee in tegen de juridische definitie en criteria van afvalstof zoals deze door de Europese, nationale en regionale wetgeving evenals door de rechtspraak en rechtsleer is ontwikkeld en gekend. De OVAM heeft terzake het grootste voorbehoud geformuleerd.

Voorts betoogt zij nog :

"Zoals tijdens de expertise uitvoerig toegelicht, dient onder een afvalstof te worden begrepen elke stof of elk voorwerp waarvan de houder zich ontdoet, voornemens is zich te ontdoen of er zich van moet ontdoen.

Krachtens de Europese en regionale wetgeving geldt dat de houder van een stof of voorwerp zich ervan ontdoet, of voornemens is zich ervan te ontdoen, ondermeer omdat hij geen wettelijke mogelijkheid heeft om de stof of het voorwerp als produkt of als grondstof aan te wenden (het aanwenden als dusdanig in de termen van de deskundige).

In de rechtsleer en in de rechtspraak is men het erover eens dat secundaire grondstoffen of produkten de stoffen of voorwerpen zijn die worden aangewend als grondstof of als hulpstof door een ander bedrijf, binnen de grenzen van een geldige exploitatievergunning of wanneer zij een andere wettelijke en nuttige toepassing krijgen (bijvoorbeeld aanwending van zuiveringsslib dat aan de normen beantwoordt in de landbouw), in beide gevallen zonder dat daartoe een voorbehandeling is vereist.

Tijdens de parlementaire voorbereiding van het Vlaamse afvalstoffendecreet werden diverse amendementen die ertoe strekten een economisch element in de definitie van afvalstof op te nemen, uitdrukkelijk door de decreetgever verworpen.

Het Hof van Justitie van de E.G. heeft bovendien uitdrukkelijk uitgesproken dat een nationale of regionale definitie die stoffen of voorwerpen met een economische waarde zou uitsluiten van het begrip afvalstof, strijdig moet worden geacht met de geldende Europese Richtlijnen.

De OVAM, als openbaar rechtspersoon en onderdeel van de Gewestelijke bestuurlijke overheid gebonden door het vigerende recht in een democratische rechtsstaat, zal dan ook haar houding, verantwoordelijkheden en bevoegdheden slechts aanwenden overeenkomstig het vigerende recht. Haar optreden dient immers steeds in overeenstemming met de wet te zijn.

Ook nv FRATEUR is hieraan onderworpen in een rechtsstaat, en wel in eenzelfde mate als de overheid.

De OVAM kan dan ook niet anders dan de criteria van het deskundigenverslag, zoals hierboven geciteerd, in strijd te achten met de vigerende wetgeving en met het vigerende recht, en derhalve het grootste voorbehoud formuleren ten aanzien van de door de deskundige opgestelde poging tot inventaris op basis van de door hem geformuleerde criteria";

3.3. Overwegende dat de verzoekende partij in haar memorie van wederantwoord nog doet gelden dat haar goederen in het handelsverkeer zijn ingeschakeld, dat het geenszins haar bedoeling is zich van haar handelsgoederen te ontdoen in de zin van het decreet, namelijk zich ervan ontlasten, dat haar goederen zowel op de nationale als op de internationale markt een afzet vinden in hun oorspronkelijke toepassing, zoals uit een aantal neergelegde facturen blijkt, dat de stelling die de verwerende partij in haar memorie van antwoord aankleeft, als zou de verwerving van goederen van een ander per definitie een afvalstof zijn, absurd is, dat dit ertoe zou leiden dat elk tweedehands-product afval is, dat zij genoegzaam aantoonst dat er in casu sprake is van goederen die op een legale manier en zonder enige voorbehandeling worden aangewend, namelijk in het nationale en internationale handelsverkeer, en dit op een bestendige wijze en met aanzienlijke hoeveelheden, dat de beweringen van de verwerende partij als zou zij haar handelsgoederen niet meer verkopen en louter opstapelen, volledig worden ontkracht en tegengesproken door de voorgelegde verkoopcontracten, dat de stelling van de verwerende partij als zouden goederen die geen legale aanwending hebben ipso facto afvalstoffen zijn, onhoudbaar en onrealistisch is, dat alzo de import van wagens zonder katalysator meteen een import van afvalstoffen zou zijn, dat uit de klassering die de deskundige opstelde blijkt dat het merendeel van de goederen geen afval is; dat zij tenslotte herhaalt dat de bestreden beslissing het in kracht van gewijsde

gegane arrest van het Hof van Beroep van Antwerpen miskent;

3.4. Overwegende dat de verzoekende partij in haar laatste memorie nog doet gelden dat de stelling dat alle stoffen waarvan men zich ontdoet afvalstoffen zijn en dit ongeacht de wijze waarop men zich ervan ontdoet en ongeacht de economische waarde van de goederen, tot onmogelijke situaties leidt daar alsdan iedereen die goederen verkoopt eigenlijk afval houdt, dat in het auditoraatsverslag ten onrechte wordt verwezen naar het arrest van het Hof van Justitie van 25 juni 1997, dat immers dat arrest enkel stelt dat het gegeven dat stoffen of voorwerpen een economisch hergebruik zouden hebben of zouden krijgen niet per definitie betekent dat het geen afvalstoffen zijn en dat het de mogelijkheid heeft gelaten om in concreto vast te stellen of het al of niet om afvalstoffen gaat, dat in andere Europese landen die nochtans een reputatie hebben strenger en rigoureuzer op te treden inzake milieu, de richtlijn is omgezet en wordt toegepast met oog voor de realiteit, dat terzake kan worden verwezen naar de *modus operandi* in Nederland waar in de rechtsleer terecht snel kritiek is gekomen op de ongenueanceerde en daardoor moeilijk toepasbare definitie uit de richtlijn, dat in Nederland op basis van dezelfde richtlijn wordt gesteld dat goederen met economische waarde of hergebruiksmogelijkheid niet per definitie worden onttrokken aan de categorie van afvalstoffen, dat het decreet van 20 april 1994 een al te ruime interpretatie heeft gegeven aan de bestaande Europese regelgeving en de invulling daarin door de rechtspraak van het Hof van Justitie, dat, meer concreet, voorbij wordt gegaan aan de bekommernis tot toepassing van de zogenaamde "Ladder van Lausink" en te streven naar een zo groot mogelijk hergebruik en recyclage, dat alzo een producent van afvalstoffen zich daarvan kan ontdoen door afgifte aan een verwerker die de afvalstoffen als grondstof inzet in zijn productie-

proces, dat alsdan in het algemeen wordt gesteld dat bij ontvangst op de inrichting van de verwerker de stof het afvalkarakter verliest, dat de vraag dient gesteld of de Vlaamse regelgeving terzake en de stringente toepassing die ervan wordt gemaakt, wel in overeenstemming zijn met de voormelde richtlijnen; dat zij desbetreffend vraagt dat aan het Europese Hof van Justitie volgende prejudiciële vraag zou worden gesteld :

"Schendt artikel 2, 1° van het Decreet van 2 juli 1981 betreffende de voorkoming en het beheer van afvalstoffen, zoals gewijzigd door het Decreet van 20 april 1994, artikel 1 van de Richtlijn 75/442/EEG van de Raad van 15 juli 1975 zoals gewijzigd door Richtlijn 91/156/EEG van de Raad van 18 maart 1991, door de definitie van afvalstof (elke stof of elk voorwerp waarvan de houder zich ontdoet, voornemens is zich te ontdoen of zich moet ontdoen) aldus toe te passen dat het bij de beoordeling van goederen waarvan iemand zich ontdoet per definitie uitgesloten is met de economische waarde of de herbruikbaarheid ervan rekening te houden alvorens te bepalen of het afvalstoffen zijn, en aldus alle stoffen of goederen waarvan iemand zich ontdoet per definitie als afvalstof aan te merken";

dat, tenslotte, zij doet gelden dat het arrest van het Hof van Beroep van Antwerpen van 12 december 1990 wél relevant is, vermits de aard van haar handelsgoederen niet is gewijzigd;

3.5.1. Overwegende dat artikel 1 van de richtlijn 91/156/EEG van 18 maart 1991 tot wijziging van de richtlijn 75/442/EEG betreffende afvalstoffen het begrip afvalstof omschrijft als "elke stof of elk voorwerp behorende tot de in bijlage I genoemde categorieën waarvan de houder zich ontdoet, voornemens is zich te ontdoen of zich moet ontdoen"; dat de bijlage I volgende categorieën van afvalstoffen onderscheidt :

- "Q1 Produktie- of consumptieresiduen die niet hieronder nader zijn gespecificeerd
- Q2 Produkten die niet aan de normen voldoen
- Q3 Produkten waarvan de ge- of verbruiksdatum is verstreken

- Q4 Stoffen die per ongeluk zijn geloosd, weggelekt en dergelijke. Hieronder vallen ook stoffen en materialen die als gevolg van dergelijke incidenten zijn verontreinigd
- Q5 Stoffen die zijn besmet of verontreinigd als gevolg van vooraf geplande activiteiten (bij voorbeeld residuen van schoonmaakwerkzaamheden, verpakkingsmateriaal, houders enz.)
- Q6 Onbruikbaar materiaal (bij voorbeeld lege batterijen, uitgewerkte katalysatoren enz.)
- Q7 Stoffen die onbruikbaar zijn geworden (bij voorbeeld verontreinigde zuren, verontreinigde oplosmiddelen, uitgewerkte hardingszouten enz.)
- Q8 Bij industriële procédés ontstane residuen (bij voorbeeld slakken, distillatieresiduen enz.)
- Q9 Residuen van afvalzuivering (bij voorbeeld slib afkomstig van gaswassing, stof afkomstig van luchtfilters, gebruikte filters enz.)
- Q10 Residuen van de fabricage/bewerking van produkten (bij voorbeeld bij het draaien of frezen overgebleven residuen enz.)
- Q11 Bij winning en bewerking van grondstoffen overgebleven residuen (bij voorbeeld residuen van mijnbouw of oliewinning enz.)
- Q12 Verontreinigde stoffen (bij voorbeeld met PCB's verontreinigde olie enz.)
- Q13 Alle materialen, stoffen of produkten waarvan het gebruik van rechtswege is verboden
- Q14 Produkten die voor de houder niet of niet meer bruikbaar zijn (bij voorbeeld artikelen die zijn afgedankt door landbouw, huishoudens, kantoren, winkels, bedrijven enz.)
- Q15 Verontreinigde materialen, stoffen of produkten die afkomstig zijn van bodemsaneringsactiviteiten
- Q16 Alle stoffen, materialen of produkten die niet onder de hierboven vermelde categorieën vallen";

3.5.2. Overwegende dat artikel 2, 1°, van het decreet van 2 juli 1981 betreffende de voorkoming en het beheer van afvalstoffen (afvalstoffendecreet) het begrip afvalstof als volgt definieert : "elke stof of elk voorwerp waarvan de houder zich ontdoet, voornemens is zich te ontdoen of zich moet ontdoen"; dat in acht genomen de categorie Q16 opgenomen in de bijlage I bij de richtlijn 91/156/EEG de decretale definitie en de Europeesrechtelijke definitie wel degelijk samenvallen;

3.5.3. Overwegende dat in de definitie van artikel 2, 1°, van het afvalstoffendecreet volgende hypothesen te onderscheiden zijn :

- de houder ontdoet zich van de stof of is voornemens zich ervan te ontdoen omdat hij er geen legale aanwending voor heeft;
- de houder ontdoet zich van de stof of is voornemens zich ervan te ontdoen omdat hij ze niet als product of grondstof wenst te gebruiken;
- de houder moet zich ontdoen van bepaalde stoffen. Het betreft dan stoffen die als dusdanig zijn vermeld in het afvalstoffendecreet;

dat blijkens punt 6 van het deskundigenverslag van Professor J. PENNING op het betrokken terrein onder meer spoorwegmateriaal, waaronder ook doorgeroeste kuipen van spoorwegwagentjes en verrotte dwarsliggers, materialen afkomstig van en bestemd voor bouwwerken zoals afgedankte vrachtwagens, kraancabine, materiaal van steenbakkerijen, diverse toestellen zoals oude transformatoren en een compressorgroep, allerlei wisselstukken, pretpark- en speelpleinartikelen, oude bureaus, molenstenen, houten kranen zijn opgeslagen; dat uit de neergelegde foto's alsook uit het verslag van de deskundige kan worden afgeleid dat het in ruime mate gaat om goederen die niet meer dienstig zijn voor het doel waarvoor ze werden geconcipieerd, die nog moeten worden ontmanteld of een andere voorbehandeling dienen te ondergaan alvorens eventueel te kunnen worden hergebruikt; dat ook blijkt dat sommige goederen en materialen niet meer zijn dan schroot en dat, in tegenstelling tot wat de verzoekende partij beweert, het ten eerste de vraag is of bepaalde opgeslagen goederen, zoals verroeste vaten, plastic enz. ... nog wel verkoopbaar zijn; dat het te dezen duidelijk gaat om goederen waarvan derden zich hebben willen ontdoen omdat zij die goederen niet meer wensten te behouden; dat die goederen door hen als een last werden beschouwd; dat zij voor hen geen of omzeggens geen waarde meer hadden en

dat zij deze dan ook kwijt wilden; dat het aldus voor die derden om afvalstoffen gaat in de zin van artikel 2, 1°, van het afvalstoffendecreet en van artikel 1, a), van de richtlijn 91/156/EEG; dat in tegenstelling tot hetgeen de verzoekende partij in haar laatste memorie voorhoudt, die goederen niet kunnen worden gelijkgesteld met goederen, zoals auto's en dergelijke, die in het normale handelsverkeer worden gebracht met het oog op de aanwending waarvoor ze finaal zijn gemaakt en die niet als goederen te beschouwen zijn waarvan men zich wil ontdoen omdat zij voor de verkoper een last zijn en voor hem te weinig of niet waardevol zijn;

3.5.4. Overwegende dat zoals het Arbitragehof in zijn arrest nr. 19/97 van 15 april 1997 onder B.4.2. heeft gewezen, stoffen hun aard van afvalstof behouden en derhalve aan de reglementering van de afvalstoffen onderworpen blijven tot op het ogenblik dat zij bij de derden die ze hergebruiken worden afgeleverd, in het geval waarin het gaat om afvalstoffen die zonder enige voorbehandeling opnieuw kunnen worden hergebruikt, of, tot op het ogenblik dat zij zijn omgevormd, in het geval waarin het gaat om afvalstoffen die slechts na voorbehandeling kunnen worden gebruikt;

3.5.5. Overwegende dat het argument van de verzoekende partij dat haar goederen een reële economische waarde hebben en om die reden het karakter van afvalstof verliezen van zodra zij deze verwerft, niet opgaat; dat immers het Hof van Justitie van de E.G. in zijn arrest van 28 maart 1990, in de gevoegde zaken C-206/88 en C-207/88, G. VESSOSO en G. ZANETTI, heeft gewezen dat het begrip afvalstoffen in de zin van artikel 1 van de richtlijnen 75/442/EEG betreffende de afvalstoffen - richtlijnen waarvan het afvalstoffendecreet van 2 juli 1981 een uitvoering is- en 78/319/EEG van 20 maart 1998 betreffende toxische en gevaarlijke afvalstoffen niet aldus moet worden opgevat dat daaronder niet vallen

stoffen en voorwerpen die voor economisch hergebruik geschikt zijn; dat, meer, het Hof in zijn arrest van 28 maart 1990 in de zaak C-359/88, E. ZANETTI e.a., heeft gewezen dat een nationale regeling die het begrip afvalstoffen als dus omschrijft dat stoffen en voorwerpen die voor economisch hergebruik geschikt zijn buiten de begripsomschrijving vallen, niet verenigbaar is met de richtlijnen 75/442/EEG en 78/319/EEG; dat het Hof dat standpunt nog eens uitdrukkelijk bevestigd heeft in zijn arrest van 25 juni 1997, in de gevoegde zaken C-304/94, C-330/94, C-342/94 en C-224/95, E. TOMBESI e.a.; dat dienvolgens het al dan niet economisch hergebruik van een afvalstof irrelevant is voor het definiëren van een stof als afvalstof; dat overigens het standpunt van de verzoekende partij zou kunnen leiden tot een belangrijke uitholling van de afvalstoffenwetgeving daar alsdan het zou volstaan dat persoon A afvalstoffen overdraagt aan persoon B, die dan beweert dat het voor hem niet om afvalstoffen zou gaan opdat deze het karakter van afvalstof zouden verliezen;

3.5.6. Overwegende, wat de verwijzing door de verzoekende partij naar de Nederlandse rechtsleer en rechtspraak betreft, dat daargelaten de vraag of de Nederlandse en de Belgische interpretatie van het begrip afvalstof wel fundamenteel verschillend is, de Belgische Raad van State niet gebonden is door de interpretatie die bepaalde Nederlandse rechtsleer en rechtspraak aan het begrip afvalstof zouden geven;

3.5.7. Overwegende dat niet moet worden ingegaan op het verzoek van de verzoekende partij tot het stellen van de door haar voorgestelde prejudiciële vraag aan het Hof van Justitie daar, enerzijds zoals sub 3.5.2. gesteld, de decretale definitie en de Europeesrechtelijke definitie eigenlijk samenvallen en anderzijds het Hof van Justitie reeds heeft geoordeeld dat het al dan niet economisch hergebruik van een afvalstof irrelevant

is voor het definiëren van een stof als afvalstof (zie punt 3.5.5.);

3.5.8. Overwegende, tenslotte, dat de bestreden beslissing niet ingaat tegen de kracht van gewijsde van het arrest van het Hof van Beroep van Antwerpen van 12 december 1990, eensdeels omdat daarin enkel wordt overwogen "dat het, na nieuw onderzoek door het Hof, niet meer bewezen is gebleven dat beklaagde zich schuldig heeft gemaakt aan de hem ten laste gelegde feiten; dat hij hiervoor dan ook dient te worden vrijgesproken" en aldus uit die motivering niets kan worden afgeleid omtrent de aard van de goederen en materialen die bij de verzoekende partij werden opgeslagen, anderdeels omdat dit arrest betrekking heeft op feiten die dateren van vóór 12 december 1990 en dus geen uitsluitel kan geven omtrent de aard van de goederen en materialen die zeven jaar later bij de verzoekende partij liggen opgestapeld; dat overigens het niet uitgesloten kan worden dat stoffen die oorspronkelijk geen afvalstoffen waren, door de jarenlange opslag en het daarmee gepaard gaande verval ontaarden in afvalstoffen;

3.5.8. Overwegende dat uit hetgeen voorafgaat blijkt dat de verzoekende partij afvalstoffen opslaat zonder dat zij daartoe over de vereiste vergunning beschikt; dat dienvolgens zij niet doet blijken van het vereiste wettig belang; dat het beroep onontvankelijk is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op
zevenduizend frank, komen ten laste van de verzoekende
partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare
terechtzing, op zestien september 1900
negenennegentig, door de VIIe kamer, die was
samengesteld uit :

Mevr.	M.-R. BRACKE,	kamervoorzitter,
de HH.	R. STEVENS,	staatsraad,
	D. MOONS,	staatsraad,
Mevr.	A. WIJNANTS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. WIJNANTS.

M.-R. BRACKE.